

Helligdagsloven af 1891, ogsaa kan fortættets. Imidlertid vil jeg henlede Opmærksomheden paa en Vanskelighed, som vil vise sig i Praksis, og som i alt Fald kræver en nærmere Undersøgelse i Udvalget. Forslaget har om dette Forhold optaget en § 6; denne Paragraf er et rent Optryk af § 3 i Loven af 1. April 1891 dog ret naturligt med den Undtagelse, at medens efter den nugældende Lov Arbejdet skal ophøre efter Kl. 9, skal det nu være standstet hele Dagen. Den nævnte § 3 i den tidligere Lov henviser i en Parentes efter Ordet: „I Fabrikker, eller paa saadanne Værksteder og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade“ til Loven af 23. Maj 1873. Denne Parentes giver altsaa Kendetegnet for de Arbejdssteder, der komme ind under Loven, og hvad der skal forstås ved fabrikmæssig drevne Værksteder. Og denne Henvisning i den nugældende Helligdagslov af 1891 til Loven af 1873 var den Gang fuldt udtømmende; den gav bestemte Regler for, hvilke Arbejdssteder der faldt ind under Loven, nemlig ethvert Arbejdssted eller Værksted, der var offentligt Tilsyn underkastet. Kendetegnet paa, hvad Helligdagsloven af 1891 ramte, var altsaa det samme som Kendetegnet i Loven af 1873, at Arbejdsstedet var det offentlige Tilsyn undergivet. Loven gælder kun disse; og alle Parter baade Arbejdere, Arbejdsgivere og Politiet havde saaledes en bestemt Rettesnor ved Spørgsmaalet om, i hvilke Arbejdssteder Søndagsarbejdet skulde standses Kl. 9. Det foreliggende Forslag har derimod erstattet Parentesen ved en ny, der henviser til Loven af 11. April 1901, altsaa til den ny Fabriklov. Dette er i og for sig nødvendigt, idet Loven af 23. Maj 1873 er ophævet, men Henvisningen til den ny, nugældende Fabriklov dækker ikke som den tidligere Henvisning de Forhold, som berøres af dette Forslag om Freden paa Helligdagene. Det er nemlig saa, at den ny Fabriklov omfatter ikke blot — som den forrige — Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder, men ogsaa en stor Del Haandværksbedrifter. § 1 i Loven af 23. Maj 1873 begynder saaledes: „Arbejde i Fabrikker eller saadanne Værksteder og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade, er det offentlige Tilsyn undergivet“, og det er det samme som den nugældende Helligdagslov omfatter; men § 1 i den ny Fabriklov begynder saaledes: „Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder, samt andre Haandværks- og Indu-

strivirksomheder, i hvilke regelmæssig et større Antal Arbejdere samtidig beskæftiges“. Bestemmelserne i Helligdagsloven og den ny Fabriklov dække saaledes ikke længere hinanden. Man har ikke længere i den nugældende Fabriklov en Rettesnor for, hvad det er for Arbejdssteder, der falde ind under den her foreslaaede Udvidelse af Helligdagsloven. Saaledes som de ærede Forslagsstillere have formuleret det, kan det derfor ikke ordnes. Man kan ikke i Paragraffen udtale, at Arbejdet skal være standstet i Fabrikker og paa fabrikmæssig drevne Værksteder og saa henviser til den ny Fabriklov af 1901, under hvilken en hel Del andre Virksomheder ere indbefattede. Hvis dette Forslag bliver til Lov, vil man ikke længere ved en Henvisning til den ny Fabriklov kunne afgøre, hvorvidt et Arbejdssted virkelig hører ind under den ny Helligdagslov eller ikke. Man kunde ganske vist komme ud over denne Vanskelighed ved at bestemme, at Helligdagsloven vedblivende skulde være knyttet til Fabrikloven, saaledes at de af denne sidste omfattede Bedrifter tillige falde ind under Helligdagsloven, selvfølgelig med de under a. og b. nævnte Undtagelser. Jeg tror imidlertid, at denne Udvej vilde være meget uheldig og meget vilkaarlig. Der vilde nemlig herved komme en hel Række almindelige Haandværksbedrifter ind under Loven, medens Søndagsarbejdet bevares som hidtil i en Række andre Bedrifter, der ikke ere væsentlig forskellige fra hine. Fabrikloven spørger nemlig kun om, hvorvidt et Arbejdssted falder ind under Loven, idet den spørger om, hvorvidt der paa vedkommende Sted beskæftiges flere end 5 Arbejdere, eller om, hvorvidt der uden Hensyn til Arbejdernes Antal til Arbejdet anvendes mekanisk Drivkraft. Den endelige Afgørelse om, hvorvidt et Arbejde falder ind under Fabrikloven, ligger hos Arbejdsraadet eller eventuelt hos Indenrigsministeren. Det, om der benyttes 6 eller færre Arbejdere, og om der anvendes mekanisk Drivkraft eller ikke i Værkstederne, kan dog sikkert slet ikke bruges som Maalestok for, om Virksomheden hører ind under den her foreslaaede Udvidelse af Helligdagsloven eller ej. Man maa vel derfor blive ved det nuværende: Fabrikker og fabrikmæssig drevne Virksomheder, men kan saa ikke som i Lovforslaget henviser til den nugældende Fabriklov. Man maatte snarere vælge den Udvej, som i sin Tid valgtes ved Loven af 1873, da den meget vage, ubestemte Regel om fabrikmæssig drevne Værksteder første